

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Vasile Moșnoi și Silvia Moșnoi, reprezentați de avocatul Olga Burea,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Moșnoi și Silvia Moșnoi împotriva Consiliului mun. Chișinău, Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare și Primarului General al mun. Chișinău, terț Constantin Hîncu cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 28 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-621/24
NR. PIGD 2-21135072-01-3ra-15072024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, jud.: V. Ciumac
Curtea de Apel Chișinău, jud.: V. Negru, E. Palanciuc, I. Dutca

10 aprilie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Vasile Moșnoi și Silvia Moșnoi, reprezentați de avocatul Olga Burea,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 13 septembrie 2021 Vasile Moșnoi și Silvia Moșnoi, reprezentați de avocații Olga Burea și Domnița Pagoni, au depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău, Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare și Primarului General al mun. Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamânții au relatat că, dețin dreptul de proprietate asupra bunului imobil cu nr. cadastral XXXXXX, situat în mun. XXXXXX sect. XXXXXX str. XXXXXX (str. XXXXXX).

3. Potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, dreptul de proprietate a fost dobândit în temeiul Contractului de vânzare-cumpărare nr. 4280 din 23 decembrie 2002 (13857-b/02-1).

4. Prin decizia Consiliului mun. Chișinău cu nr. 36/27-36 din 09 decembrie 2005 „Cu privire la permiterea amenajării unui lot de pământ din str. XXXXXX Dlui Vasile Moșnoi”, s-a permis Dlui Vasile Moșnoi, amenajarea lotului de pământ cu S - 246 m², adiacent lotului de pământ aflat în proprietate din str. XXXXXX, conform planului anexat.

5. În context, reclamânții au punctat că conform pct. 2.1 din decizia nominalizată, beneficiarul s-a obligat să folosească lotul de pământ conform destinației. Iar din anexa la decizie, rezultă permisiunea pentru amenajarea terenului, în sectorul XXXXXX str. XXXXXX.

6. Astfel, mai bine de 16 ani posedă terenul adiacent terenului aferent al casei de locuit - proprietate privată.

7. La 03 septembrie 2021, au recepționat Actul de constatare pe teren nr. 134/2021 din 10 august 2021, Scrisoarea Consiliului mun. Chișinău nr. 01/1-07-2501 din 17 august 2021, decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 7/14-6 din 27 iulie 2021 „Cu privire la adjudecarea la licitație funciară, prin vânzarea-cumpărarea unui lot de pământ din str. XXXXXX”, din care rezultă că, prin Actul de constatare nr. 134/2021 din 10 august 2021, s-a propus demolarea construcției edificate neautorizat și tragerea la răspundere

a persoanelor vinovate, cu eliberarea terenului ocupat abuziv și aducerea lui în stare bună pentru folosință.

8. Iar, prin decizia nr. 7/14-6 din 27 iulie 2021, s-a modificat Planul cadastral al terenului proprietate publică municipală din domeniul privat, modul de folosință pentru construcție, cu nr. cadastral XXXXXX și cu suprafața de 0,0354 ha din str. XXXXXX, conform planului-anexă, prin actualizarea hotarelor comune cu terenurile proprietate publică municipală din domeniul public cu nr. cadastrale: XXXXXX și XXXXXX; Acceptarea spre adjudecare la licitație funciară, prin vânzarea-cumpărarea lotului de pământ cu suprafața actualizată de 0,0354 ha din str. XXXXXX, specificat în pct. 12 din prezenta decizie, pentru construcție, compatibil cu zona "R2" (locativ individuală), conform planului anexă. Prețul inițial de adjudecare a lotului de pământ va fi stabilit de Comisia pentru organizarea și desfășurarea licitațiilor funciare cu strigare, reieșind din valoarea de piață determinată conform raportului de evaluare, dar nu mai mic decât prețul de 1300000 de lei; Organizatorul licitațiilor funciare va da publicității comunicatul informativ privind desfășurarea licitației funciare și va informa populația asupra condițiilor de desfășurare a acesteia, după înregistrarea terenului și obținerea avizelor serviciilor desfășurate; Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare va asigura perfectarea documentației cadastrale pentru modificarea planului cadastral al terenurilor; Serviciul cadastral teritorial Chișinău va opera modificările în Registrul bunurilor imobile, în baza planului bunului imobil pentru terenurile proprietate publică municipală cu nr. cadastrale: XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX. Adjudecatarul va suporta pe cheltuiala sa costul de conectare la rețelele ingineresti; Prezenta decizie poate fi contestată cu cerere de chemare în judecată depusă la Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani), în termen de 30 de zile de la comunicare, în corespundere cu prevederile Codului administrativ.

9. Vasile Moșnoi și Silvia Moșnoi, reprezentați de avocații Olga Burea și Domnița Pagoni reiterând, au relevat că sânt coproprietari ai bunului imobil, amplasat în mun. XXXXXX sect. XXXXXX str. XXXXXX (anterior denumită str. XXXXXX) cu nr. cadastral XXXXXX și suprafața de 0,05 ha. Astfel, prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 36/27-36 din 09 decembrie 2005 „Cu privire la permiterea amenajării unui lot de pământ din str. XXXXXX Dlui Vasile Moșnoi”, s-a permis Dlui Vasile Moșnoi, amenajarea lotului de pământ cu S - 246 m², adiacent lotului de pământ aflat în proprietatea din str. XXXXXX, conform planului anexat, iar conform pct. 2.1 din decizie, beneficiarul a fost obligat să folosească lotul de pământ conform destinației. Respectiv, în temeiul deciziei enunțate supra, valabilă la data depunerii prezentei cereri, rezultă că până în prezent, posedă și folosesc legal lotul de pământ cu suprafața de 246 m², începând cu anul 2005, acesta fiind utilizat în calitate de grădină, așa cum prevede art. 38 din Codul funciar.

10. Prin urmare, în opinia lor, actul de constatare din 10 august 2021, este lovit de nulitate, conform prevederilor art. 141 alin. (1) din Codul administrativ, or, înscrisul atestă că, terenul a fost ocupat ilegal, pe când terenul dat a fost obținut în folosință legal, fapt confirmat prin decizia Consiliului mun. Chișinău din 09 decembrie 2005.

11. Mai mult, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, terenul cu nr. cadastral XXXXXX, este proprietatea lor, în temeiul actului de vânzare-cumpărare nr. 4280 din 23 decembrie 2002. Timp de 16 ani posedă și folosesc terenul aferent casei cu suprafața de 246 m², posesia fiind exercitată cu bună-credință, îndreptățită legal de a poseda acest bun și neîntrerupt, fiind utilizat în calitate de grădină, așa cum prevede art. 38 din Codul funciar.

12. Subsecvent, reclamanții au invocat că în Regulamentul Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Consiliului mun. Chișinău, nu se regăsește procedura de întocmire a Actelor de constatare pe teren, însă ținând cont de principiile aplicabile contenciosului administrativ - legalitatea, egalitatea de tratament, buna-credință, imparțialitatea, reprezentantul Direcției Generale Arhitectură Urbanism și Relații Funciare, în procesul de întocmire a Actului de constatare, urma cel puțin să notifice persoanele vizate în act despre inițierea acestei proceduri. La caz, reprezentantul Direcției - Vasile Ungureanu, elementar nu s-a documentat în procesul de întocmire a actului sub aspectul posesiei lor legale în baza deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 36/27-36 din 09 decembrie 2005.

13. De altfel, reclamanții au opinat că, actul administrativ urmează a fi anulat, deoarece potrivit datelor conținute în Registrul bunurilor imobile, terenul cu nr. cadastral XXXXXX nu figurează cu statut de bun - proprietate municipală. Din datele conținute în Registru, rezultă că, nu există bun imobil cu astfel de nr. cadastral, iar pe cale de consecință, nu a putut fi identificat nici proprietarul bunului. Or, prin prisma prevederilor art. 2 al Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, *teren* este o parte din teritoriu, având hotare închise, a cărei suprafață, al cărei amplasament și ale cărei caracteristici sânt reflectate în cadastrul bunurilor imobile. Lotul de pământ cu S - 246 m² adiacent lotului de pământ aflat în proprietatea lor, identificat ca lot cu nr. cadastral XXXXXX este posedat și folosit de ei în temeiul deciziei Consiliului mun. Chișinău din 2005, în calitate de grădină. Terenul dat este amplasat în aliniamentul liniilor roșii ale străzii, iar terenurile delimitate de liniile roșii ale străzilor, reprezintă bunuri din domeniul public de interes local, care conform Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, sânt inalienabile, imprescriptibile și insesizabile, respectiv nu pot fi suspuse vânzării-cumpărării. Terenul vizat, se află pe suprafața versantului abrupt, predispus la alunecări de teren și este demarcat în zona nefavorabilă pentru construcții.

Construcția pe lotul dat poate provoca apariția alunecărilor de teren, fapt constatat prin datele investigațiilor din arhiva Geo al DAU.

14. Complementar, invocând dispozițiile art.14, 74, 77 ale Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, art. 21 al Legii nr.29 din 05 aprilie 2018 privind delimitarea proprietății publice, art. 2 al Legii nr.1543 din 25 februarie 1998 cadastrului bunurilor imobile, art. 2, 7, 9, 14, 19, 20 și 21 ale Legii nr. 354 din 28 octombrie 2004 cu privire la formarea bunurilor imobile, art. 487, 488, 491, 492, 635 din Codul civil, reclamanții au relevat că, terenul cu nr. cadastral XXXXXX din str. XXXXXX, nu poate fi modificat, prin actualizarea hotarelor comune cu terenurile proprietate publică municipale din domeniul public cu nr. cadastrale XXXXXX și XXXXXX și nici acceptat spre adjudecare la licitație funciară prin vânzarea-cumpărarea lotului de pământ cu suprafața actualizată de 0,0354 ha din str. XXXXXX, pentru construcție, compatibil cu zona "R2" (locativ individuală), deoarece, nu au fost respectate prevederile legale referitoare la formarea bunurilor imobile, bunul scos la licitație neconstituind teren în sensul Legii cadastrului bunurilor imobile, acesta fiind grevat cu dreptul de uz, instituit în folosul lor.

15. În continuare, reclamanții au menționat că, anterior, dând dovadă de interes asupra terenului aferent celui deținut în proprietate cu nr. cadastral XXXXXX, au depus cerere către Primăria mun. Chișinău, prin care au solicitat repartizarea terenului în proprietate, aferent celui deținut în proprietatea privată, însă au fost refuzați, deoarece terenul solicitat este amplasat în aliniamentul liniilor roșii ale străzii ce urmează a fi trasată conform documentației de urbanism a cartierului, iar terenurile delimitate de liniile roșii ale străzilor, reprezintă bunuri din domeniul public de interes local, care conform Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, sânt inalienabile, imprescriptibile și insesizabile, respectiv nu pot fi suspendate vânzării cumpărării.

16. Suplimentar, reclamanții au indicat că pârâții actualizând hotarele terenurilor proprietate municipală cu nr. cadastrale XXXXXX și XXXXXX, și-au extins hotarele pe o porțiune din terenul cu nr. cadastral XXXXXX, care este utilizat ca drum de acces pentru 7 terenuri pe care sânt amplasate case de locuit.

17. Astfel, ținând cont de cele enunțate, reclamanții au opinat că decizia contestată este lovită de nulitate și urmează a fi anulată în totalitate. Or, prin acțiunile pârâților, se încalcă dreptul lor la dobândirea și exercitarea posesiei bunului imobil, tulburând posesia contrar normelor legale.

18. De altfel, făcând trimitere la dispozițiile art. 10, 11, 17, 29 și 206 din Codul administrativ, art. 53 din Constituția Republicii Moldova, reclamanții au conchis că dispunerea de către Primăria mun. Chișinău și Consiliul mun. Chișinău asupra lotului de teren aferent celui deținut în proprietate privată, în temeiul încălcărilor reiterate mai sus, constituie un viciu deosebit

de grav, care atrage nulitatea actului administrativ. Acesta este contrar legii și abuziv.

19. În final, având în vedere cele enunțate, Vasile Moșnoi și Silvia Moșnoi, reprezentați de avocații Olga Burea și Domnița Pagoni au solicitat anularea Actului de constatare pe teren nr. 134/2021 din 10 august 2021, prin care s-a constatat ocuparea ilegală a lotului de pământ cu nr. cadastral XXXXXX cu suprafața de 0,0287 ha din str. XXXXXX, mun. XXXXXX și îngrădirea cu gard neautorizat, cu demolarea construcției edificate, ca fiind emis contrar legii; anularea deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 7/14-6 din 27 iulie 2021 „Cu privire la adjudecarea la licitație funciară prin vânzarea-cumpărarea a unui lot de pământ din str. XXXXXX”, ca fiind ilegală.

20. La 08 septembrie 2022, Vasile Moșnoi și Silvia Moșnoi, reprezentați de avocații Olga Burea și Domnița Pagoni au depus cerere de majorare și completare a cerințelor, prin care au suplimentat cercul subiecților procesuali, cu pârâțul Constantin Hîncu, solicitând suplimentar anularea procesului-verbal nr. 7 din 22 decembrie 2021 privind rezultatele negocierilor la licitația funciară cu strigare prin vânzarea-cumpărarea terenului din intravilanul mun. Chișinău și anularea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1-311 din 03 martie 2022 a terenului adjudecat la licitație, încheiat între Primăria mun. Chișinău și Constantin Hîncu (f.d.152-156, Vol.I).

21. Reclamanții au menționat că, le-a devenit cunoscut faptul că, Primăria mun. Chișinău la 22 decembrie 2021 a desfășurat licitația funciară cu strigare privind vânzarea-cumpărarea terenurilor din intravilanul mun. Chișinău, la care au fost expuse 20 loturi de pământ pentru diverse destinații: ansambluri rezidențiale, obiective comerciale, construcții locativ-individuale sau pentru deservirea obiectului existent (pentru deținătorii de terenuri adiacente). Printre loturile expuse, a fost licitat și lotul cu nr. cadastral XXXXXX, situat în mun. XXXXXX, str. XXXXXX, conform deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 7/14-6 din 27 iulie 2021, care constituie obiectul litigiului în speță.

22. Deoarece au solicitat anularea actului administrativ principal, decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 7/14-6 din 27 iulie 2021 „Cu privire la adjudecarea la licitație funciară, prin vânzarea-cumpărarea unui lot de pământ din str. XXXXXX”, ca fiind ilegală, în opinia lor, procesul-verbal nr. 7 din 22 decembrie 2021 privind rezultatele negocierilor la licitația funciară cu strigare privind vânzarea-cumpărarea terenului din intravilanul mun. Chișinău și contractul de vânzare-cumpărare a terenului adjudecat la licitație, încheiat între Primăria mun. Chișinău și Constantin Hîncu nr. 1-311 din 03 martie 2022, sânt subsecvente actului principal și urmează a fi anulate.

23. Prin încheierea protocolară din 03 noiembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, Constantin Hîncu s-a atras în proces în calitate de terț (f.d.188, Vo.I).

24. Prin încheierea din 03 noiembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ, înaintată de Vasile Moșnoi și Silvia Moșnoi, în partea pretențiilor formulate în privința lui Constantin Hîncu (f.d.177-178, Vol.I).

25. Prin hotărârea din 07 noiembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Vasile Moșnoi și Silvia Moșnoi împotriva Consiliului mun. Chișinău, Direcției Generale, Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare și Primarului General al mun. Chișinău, terț Constantin Hîncu cu privire la contestarea actelor administrative.

S-a încasat din contul lui Vasile Moșnoi și Silvia Moșnoi în beneficiul lui Constantin Hîncu, suma de 2000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în rest cerința terțului s-a respins (f.d.190, 199-208, Vol.I).

26. La 11 noiembrie 2022, în termenul prevăzut de art. 232 din Codul administrativ, Vasile Moșnoi și Silvia Moșnoi, reprezentați de avocatul Olga Burea au depus apel, iar la 19 aprilie 2023 au prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii din 07 noiembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii înaintate (f.d.194-196, 217-224, Vol.I).

27. La 02 decembrie 2022, în termenul prevăzut de art. 232 din Codul administrativ, Constantin Hîncu, reprezentat de avocatul Veaceslav Popa a depus apel, iar la 05 mai 2023 a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii din 07 noiembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea parțială a acesteia și emiterea unei noi decizii în partea casată privind admiterea integrală a pretențiilor terțului de încasare a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10000 de lei, precum și a cheltuielilor suportate la examinarea prezentei cauzei în ordine de apel (f.d.198, 249-251, Vol.I).

28. Prin decizia din 28 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins apelurile depuse de Vasile Moșnoi, Silvia Moșnoi și Constantin Hîncu împotriva hotărârii din 07 noiembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.28-54).

29. Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a reținut că în corespundere cu prevederile art. 20-21, 42, 101 din Codul funciar, documentele ce confirmă drepturile deținătorilor de teren sânt: titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, eliberat de autoritățile administrației publice locale în cazul atribuirii de către acestea a terenurilor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale sau de către Agenția Proprietății Publice în cazul atribuirii de către stat a terenurilor proprietate publică a statului, certificatul de moștenire, contractul de vânzare-cumpărare, contractul de donație, contractul de schimb, contractul de arendă și altele. Forma titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren se stabilește de Guvern. Drepturile de proprietate și alte drepturi patrimoniale

asupra terenului se înregistrează în conformitate cu legislația. Deținătorii de terenuri nu au dreptul la folosința lor, inclusiv în condiții de arendă, până când primăria, în cazul atribuirii de către aceasta a terenurilor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, sau Agenția Proprietății Publice, în cazul atribuirii de către stat a terenurilor proprietate publică a statului, nu va stabili hotarele terenurilor în natură (pe loc). Terenurile din intravilan se află în administrarea autorităților administrației publice locale, iar din municipii - în proprietate municipală. Terenurile ocupate fără autorizație se restituie deținătorilor legitimi, fără ca ei să repare cheltuielile făcute în timpul folosirii nelegitime a terenurilor. Aducerea terenurilor în stare bună pentru folosință, inclusiv demolarea construcțiilor se face pe seama întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor și a cetățenilor care le-au ocupat fără autorizație. Restituirea terenului ocupat fără autorizație se face în baza hotărârii organelor de resort.

30. Subsecvent, invocând dispozițiile art.1 alin.(6) din Legea nr.523 din 16 iulie 1999 cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale, art. 6 alin. (3) lit. b)-d), art.9 alin.(1) și (2) lit. h), art. 77 din Legea nr.121 din 04 mai 2007 privind administrarea și deetatizarea proprietății publice, art.14 alin.(1) și (2) lit.b) și c), art. 19 alin.(4) din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, art.20 alin. (1) și art. 21 alin. (1) din Legea privind delimitarea proprietății publice nr. 29 din 05 aprilie 2018, și reieșind din materialele cauzei, instanța de apel a notat că potrivit deciziei Consiliului mun. Chișinău nr.4/15 din 13 mai 2014 „Despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul XXXXXX”, terenul în litigiu, aparține patrimoniului municipal, Consiliul mun. Chișinău în calitate de proprietar permițând, temporar, reclamantului Vasile Moșnoi, amenajarea terenului din str. XXXXXX, adiacent proprietății ultimului, în acest sens fiind emisă decizia nr. 36/27-36 din 09 decembrie 2005).

31. Calitatea de proprietar/gestionar/administrator al terenului enunțat supra, ce aparține Consiliului mun. Chișinău este incontestabilă, decizia Consiliului mun. Chișinău nr.4/15 din 13 mai 2014 fiind în vigoare, generând în continuare efecte juridice, această circumstanță ne fiind contestată de către reclamanti.

32. În context, instanța de apel a relevat că decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 36/27-36 din 09 decembrie 2005 „Cu privire la permiterea amenajării unui lot de pământ din str. XXXXXX dlui Vasile Moșnoi”, a fost acceptată de către proprietar sub condiția indicată la pct. 2 a deciziei specificate supra, terenul cu nr. cadastral XXXXXX urmând a fi eliberat la indicația Primăriei mun. Chișinău, ultima în calitate de proprietar al imobilului în cauză, fiind în drept să dispună inclusiv scoaterea la licitație a terenului. Astfel, posesia îndelungată a terenului de către Vasile și Silvia Moșnoi, nu presupune neapărat obligația autorităților publice locale de a transmite în proprietate/ posesie/ gestiune, terenul ce aparține cu drept de

proprietate, Consiliul mun. Chișinău, fiind în drept de a decide soarta terenului său, după discreția sa decizională. Or, art.19 alin. (4) și art.77 alin.(2) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală și corespunzător, art. 6 din Legea nr. 136 din 17 iunie 2016 privind statutul mun. Chișinău, statuează expres competențele și limitele împuternicirilor Consiliului mun. Chișinău în privința administrării patrimoniului public al mun. Chișinău, autoritatea publică pârâtă exercitându-și dreptul discreționar în conformitate cu unele ilegalități în acest sens.

33. Complementar, având în vedere decizia Consiliului mun. Chișinău nr.36/27-36 din 09 decembrie 2005, instanța ierarhic inferioară a reiterat că, terenul în cauză a fost transmis în folosință provizorie, până la valorificarea acestuia după destinație, pentru amenajare, cu condiția folosirii conform destinației, fără drept de a construi orice tip de construcții.

34. Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind justă concluzia primei instanțe, potrivit căreia, decizia Consiliului mun. Chișinău nr.36/27-36 din 09 decembrie 2005 a căzut în desuetudine odată cu scoaterea la licitație și înstrăinarea terenului către Constantin Hîncu, or, art. 214 alin. (1) din Codul civil (în vigoare la data aprobării deciziei nr.36/27-36), prevedea expres că, actul juridic ce are ca obiect bunuri imobile, urmează să fie înregistrat în modul stabilit prin lege, iar potrivit art.464 al Codului civil, prevederile referitoare la bunurile imobile și mobile se aplică în modul corespunzător și drepturilor reale asupra acestor bunuri.

35. De altfel, relevând dispozițiile art.510 alin. (2) din Codul civil (art.321 alin. (2) în redacția de până la 01 martie 2019), instanța de apel a subliniat că, pentru a produce efecte juridice, decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 36/27-36 din 09 decembrie 2005 urma a fi înregistrată în Registrul bunurilor imobile. Însă, la caz, reclamantii/apelanți nu au întrunit această condiție și nu au prezentat probe, care ar atesta încheierea altor raporturi juridice cu Consiliul mun. Chișinău în privința acestui teren, decât decizia nr. 36/27-36 din 09 decembrie 2005, care urma a fi înregistrată în Registrul bunurilor imobile, iar faptul că, anterior, ultimii ar fi solicitat Consiliului mun. Chișinău transmiterea în proprietate privată a terenului în litigiu, este irelevant și nu constituie temei de anulare a actelor administrative contestate, or, tot reclamantii/apelanți au invocat că cererea respectivă a fost respinsă, iar probe că ultimii ar fi contestat refuzul, la actele cauzei nu se regăsesc.

36. Pe cale de consecință, având în vedere lipsa altor acte juridice/administrative, cu excepția deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 36/27-36 din 09 decembrie 2005, din momentul intrării în vigoare a Codului civil modernizat, instanțele ierarhic inferioare au menționat că, raportului juridic litigios îi sânt aplicabile prevederile art. 489 lit. a), care indică expres că, posesia încetează prin înstrăinarea bunului.

37. Subsidiar, instanța de apel a notat că, chiar dacă s-ar face abstracție de neîndeplinirea de către reclamantii/apelanți a condiției de înregistrare a deciziei nr. 36/27-36 din 09 decembrie 2005 în Registrul bunurilor imobile, aceasta din urmă nu produce anumite efecte juridice, inclusiv din cauza valorificării terenului de către proprietarul de jure al acestuia, prin dispunerea înstrăinării la licitație, motiv pentru care a apreciat critic alegațiile reclamantilor/apelanți cu referire la încălcarea dreptului de uz asupra bunului imobil, prin prisma art. 635 alin. (3) și (4) din Codul civil.

38. Consecvent, reieșind din conținutul deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 36/27-36 din 09 decembrie 2005, instanța de apel a precizat că, Consiliul mun. Chișinău a limitat dreptul de posesie al reclamantilor/apelanți asupra bunului imobil, acesta fiindu-le acordat doar până la valorificarea terenului, după destinație, fiind totodată impusă condiția folosirii terenului, conform destinației și interzise orice tip de construcții pe acest teren. Însă, contrar interdicției de a edifica construcții pe terenul transmis în posesie și folosință reclamantilor/apelanți, ultimii au împrejmuit terenul cu gard, fără a dispune în acest sens de acordul proprietarului, iar în atare circumstanțe, sânt relevante prevederile art.487 din Codul civil, care indică expres că, este considerat posesor de bună-credință, persoana care posedă legitim sau care se poate considera îndreptățită să posede în urma unei examinări diligente, necesare în raporturile civile, a temeiurilor îndreptățirii sale. Buna-credință este prezumată. Posesiunea de bună-credință încetează dacă proprietarul sau o altă persoană cu drept preferențial înaintează posesorului pretenții întemeiate.

39. Astfel, instanțele ierarhic inferioare au conchis că, reclamantii/apelanții Moșnoi Vasile și Moșnoi Silvia nu pot fi considerați de bună-credință, posesia acestora ne fiind una legitimă, aceasta încetând odată ce proprietarul a dispus utilizarea terenului după destinație, expunându-l la licitație.

40. De altfel, instanța de apel a enunțat că, potrivit deciziei Consiliului mun. Chișinău nr.4/15 din 13 mai 2014 „Despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sect. Centru”, lotul de pământ cu nr. cadastral XXXXXX din mun. XXXXXX, situat pe str. XXXXXX, este proprietate municipală. Iar, prin Actul de constatare pe teren nr.134/2021 din 10 august 2021, s-a stabilit că, terenul proprietate municipală, este îngrădit neautorizat, în lipsa actelor de repartizare, fapt ce denotă ocuparea abuzivă a acestuia, fiind recomandat serviciilor abilitate, să identifice persoanele vinovate, cu eliberarea terenului și aducerea în stare bună pentru folosință.

41. În acest context, instanțele ierarhic inferioare au desconsiderat argumentul reclamantilor că fiind vizați prin Actul de constatare enunțat supra, urmau a fi notificați în privința intenției autorităților locale de a scoate la licitație terenul ce le-a fost transmis în posesie. Or, întru susținerea acestei poziții, reclamantii au invocat aceleași circumstanțe de fapt și de drept

privind posesiunea exercitată în temeiul deciziei nr. 36/27-36 din 09 decembrie 2005. Prin urmare, aceștia nu au prezentat probe, care ar demonstra că, actele menționate supra sânt ilegale și nici nu au fost stabilite temeiuri de anulare a acestora.

42. În continuare, referitor la cerința ce ține de anularea procesului-verbal nr.7 din 22 decembrie 2021 și a contractului de vânzare-cumpărare nr. 1-311 din 03 martie 2022, încheiat între Primăria mun. Chișinău și Constantin Hîncu, reieșind din faptul constatării fără echivoc a legalității Actului de constatare în teren nr. 134/2021 din 10 august 2021 și a deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 7/14-6 din 27 iulie 2021, instanța de apel a menționat că, reclamantii/apelanții Moșnoi Vasile și Silvia, au eșuat să indice motive concludente și plauzibile în vederea anulării sau constatării nulității acestora. Or, decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 36/27-36 din 09 decembrie 2005, nu a fost înregistrată în Registrul bunurilor imobile și prin urmare nu întrunește condițiile de valabilitate; dreptul de posesie asupra terenului, a fost transmis provizoriu, până la valorificarea terenului după destinație, actul translativ de posesie fiind condiționat prin interzicerea edificării oricăror construcții pe terenul respectiv, reclamantii/apelanți făcând abstracție de această limitare, prevăzută expres la pct. 2 al deciziei nr.36/27-36 din 09 decembrie 2005 „Cu privire la permiterea amenajării unui lot de pământ din str. XXXXXX, dlui Vasile Moșnoi”, și reieșind din încălcarea obligației de a nu construi/îngrădi terenul, posesiunea nu mai este legală.

43. Totodată, contractul de vânzare-cumpărare a terenului nr.1-311 din 03 martie 2022, a fost încheiat între proprietarul terenului și Constantin Hîncu, în baza procesului-verbal nr.7 din 22 decembrie 2021 privind rezultatele negocierilor la licitația funciară cu strigare, organizată în conformitate cu Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 136 din 10 februarie 2009, ne fiind formulate pretenții privind respectarea procedurii de organizare a licitației, publicarea comunicatului informativ despre data, ora și locul desfășurării licitației, precum și nu au fost stabilite motive, care ar fi împiedicat reclamantii/apelanți să participe la licitația respectivă, la aceasta participând Mihai Moșnoi - fiul reclamantilor/apelanți, nu a înaintat anumite pretenții privind corectitudinea desfășurării licitației.

44. Așadar, din considerentele enunțate, instanțele ierarhic inferioare au conchis respectarea procedurii legale de către autoritățile publice locale la emiterea actelor contestate - Actul de constatare pe teren nr. 134/2021 din 10 august 2021, decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 7/14-6 din 27 iulie 2021, procesul-verbal nr. 7 din 22 decembrie 2021 și contractul de vânzare-cumpărare a terenului nr. 1-311 din 03 martie 2022, motiv pentru care au respins ca fiind neîntemeiată acțiunea înaintată de Vasile Moșnoi și Silvia Moșnoi.

45. Cât privește apelul înaintat de terțul Constantin Hîncu în partea respingerii cererii cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată, Curtea

de Apel Chișinău, invocând prevederile art.82, 94 alin. (1), art. 96 alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, a reținut că Constantin Hîncu a fost reprezentat în instanța de judecată de către avocatul Veaceslav Popa, care pentru serviciile de asistență juridică a solicitat încasarea din contul lui Vasile Moșnoi și al Silviei Moșnoi suma de 10000 de lei, anexând în acest sens copia bonului de plată. Însă, reieșind din criteriile de necesitate și rezonabilitate a cheltuielilor suportate de către Constantin Hîncu în legătură cu asistența juridică acordată de avocatul Veaceslav Popa, instanța de apel a conchis asupra temeiniciei concluziei primei instanțe, că suma de 2000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică este una reală și neexagerată în raport cu munca prestată de avocat, excedentul neîncasat fiind neîntemeiat.

46. La 05 iulie 2024, Vasile Moșnoi și Silvia Moșnoi, reprezentați de avocatul Olga Burea au depus recurs împotriva deciziei din 28 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii lor de chemare în judecată, sau remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, conform art.248 alin.(1) lit. d) din Codul administrativ (f.d.175-176, 178-181).

47. În susținerea cererii de recurs, recurenții au indicat motivele de fapt și de drept invocate anterior la etapa examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, suplimentar menționând dezacordul cu decizia din 28 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău, deoarece soluția pronunțată de instanțele inferioare nicidecum nu reprezintă rezultatul cercetării fondului cauzei și a argumentelor invocate atât în prima instanță cât și în ordine de apel, iar acest fapt transgresează prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă.

48. Subsecvent, invocând ilegalitatea deciziilor contestate prin prisma prevederilor art. 245¹ alin. (1) lit. d) și f) din Codul administrativ, recurenții au opinat că instanța ierarhic inferioară a emis o hotărâre arbitrară, fără o apreciere corectă a probelor prezentate de ei.

49. De asemenea, au susținut că instanțele ierarhic inferioare au ignorat în totalitate drepturile lor de proprietate asupra terenului disputat în prezenta cauză, care a fost dobândit legal prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 4280 din 23 decembrie 2002 și confirmat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 36/27-36 din 09 decembrie 2005. Or, atât contractul cât și decizia Consiliului mun. Chișinău, le permitea să amenajeze terenul. Ignorarea acestor documente fundamentale reprezintă o încălcare gravă a drepturilor lor de proprietate, garantate de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO).

50. La fel, recurenții au menționat că prima instanță și instanța de apel, au omis să ia în considerare toate înscrisurile relevante prezentate de ei, inclusiv extrasul din Registrul bunurilor imobile, care confirmă dreptul lor de proprietate asupra terenului și nu au evaluat corect actul de constatare nr. 134/2021 din 10 august 2021. Or, ei au demonstrat că terenul a fost

ocupat legal în baza deciziei din 2005 și că actul de constatare este lovit de nulitate.

51. Mai mult, Curtea de Apel Chișinău nu a oferit o motivație clară și convingătoare pentru menținerea actului de constatare, ceea ce contravine principiului motivării hotărârilor judecătorești prevăzut de art. 6 din CEDO.

52. De altfel, recurenții au conchis că instanțele ierarhic inferioare eronat au considerat legală decizia Consiliului mun. Chișinău de adjudecare a terenului la licitație, ignorând faptul că Consiliul mun. Chișinău nu era proprietar al terenului la momentul emiterii deciziei. Or, conform documentelor probatorii, dreptul de proprietate al Consiliului mun. Chișinău a fost înregistrat abia la 28 decembrie 2021, după adjudecarea terenului la licitație.

53. Totodată, în opinia recurenților, ambele instanțe au ignorat și argumentele cu privire la faptul că, autoritatea locală nu a respectat procedurile legale stabilite pentru emiterea actelor administrative și desfășurarea licitației pentru terenul în cauză. Decizia Consiliului mun. Chișinău de a scoate la licitație terenul nu respectă cerințele legale de formare și delimitare a bunurilor imobile, astfel cum sunt prevăzute de legislația națională și Legea cadastrului bunurilor imobile.

54. Mai mult, ambele acte judecătorești nu conțin o motivare clară și convingătoare, fapt ce contravine art. 6 CEDO și jurisprudenței CEDO, prin care Curtea indică că, instanțele de judecată urmează să motiveze clar și convingător hotărârile lor. Or, la caz, copierea unui șir de norme nu permite a considera că, pretențiile recurenților au fost serios examinate de către instanțele ierarhic inferioare.

55. Un alt aspect, care în opinia recurenților este de o gravitate ridicată reprezintă faptul că, judecătorul Veronica Negru, anterior a participat la examinarea cererii de recurs asupra încheieri instanței de fond din 28 septembrie 2021, prin care a fost respinsă cererea de suspendare a executării actului administrativ.

56. Aici, invocând dispozițiile art. 202 din Codul administrativ, art. 50 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recurenții au notat că pentru integritatea procesului judiciar, este esențial ca judecătorii să fie imparțiali și să nu existe nici cea mai mică suspiciune de părtinire. Însă, participarea judecătorului Veronica Negru la examinarea cererii de recurs asupra încheierii instanței de fond din 28 septembrie 2021, în același dosar și apoi la examinarea pe fond a cererii de apel, reprezintă o încălcare gravă a principiului imparțialității și a dreptului la un proces echitabil.

57. Astfel, participarea aceluiași judecător la ambele faze ale procedurii ridică serioase îndoieli cu privire la imparțialitatea și echitatea procesului. Aceasta constituie un conflict de interese clar, deoarece judecătorul a avut deja ocazia să se pronunțe asupra unor aspecte legate de același dosar, iar

acest fapt poate influența obiectivitatea sa în evaluarea ulterioară la examinarea cererii de apel pe fond.

58. Prin urmare, în condițiile legii, judecătorul Veronica Negru avea obligația de a se abține de la examinarea pe fond a cauzei, având în vedere participarea sa anterioară la examinarea cererii de recurs asupra încheierii. Această obligație este esențială pentru a asigura respectarea principiului imparțialității și a dreptului la un proces echitabil. Iar, neîndeplinirea acestei obligații de abținere reprezintă o încălcare gravă a legii și afectează grav dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 din CEDO.

59. Subsidiar, Vasile Moșnoi și Silvia Moșnoi, reprezentați de avocatul Olga Burea au enunțat că recursul formulat a fost depus în termen, deoarece decizia contestată a instanței de apel a fost publicată pe Portalul Național al Instanțelor Judecătorești la 27 mai 2024 și nu poate fi declarat inadmisibil în baza art. 245 alin. (2) lit. g), având în vedere că se întemeiază pe dispozițiile art. 245¹ alin. (1) lit. d) și f) din Codul administrativ.

60. La 16 iulie 2024, Primarul General al mun. Chișinău și Consiliul mun. Chișinău au depus referință asupra recursului înaintat de Vasile Moșnoi și Silvia Moșnoi, reprezentați de avocatul Olga Burea, prin care au solicitat declararea inadmisibilă a acestuia.

61. Prin referința depusă la 13 august 2024, Constantin Hîncu, reprezentat de avocatul Veaceslav Popa a solicitat respingerea recursului înaintat de Vasile Moșnoi și Silvia Moșnoi, reprezentați de avocatul Olga Burea ca fiind inadmisibil și neîntemeiat.

62. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Vasile Moșnoi și Silvia Moșnoi, reprezentați de avocatul Olga Burea, s-au conformat dispozițiilor art. 245 din Codul administrativ și au depus în termen recursul la 05 iulie 2024. Or, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 28 martie 2024, și expediată reprezentantului recurenților Vasile Moșnoi și Silvia Moșnoi, avocatului Olga Burea, prin e-mail, la 28 mai 2024, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică, anexat la dosar (f.d.55, Vol.II).

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

63. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

64. Art. 245 din Codul administrativ, stipulează că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

65. Art. 245¹ alin.(1) lit.a)-f), alin.(2) și (3) din Codul administrativ, reglementează că:

„(1) Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

66. Art. 246 alin. (1) și (2) lit.h) din Codul administrativ, prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când:

h) recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

67. Din analiza prevederilor art.245¹ din Codul administrativ, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

68. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

69. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În

consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

70. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că motivele de casare, invocate în cererea de recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

71. Instanța de recurs menționează că recursul depus de Vasile Moșnoi și Silvia Moșnoi, reprezentați de avocatul Olga Burea, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cadrul examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

72. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

73. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

74. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

75. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios

administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

76. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

77. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

78. Alegația că participarea judecătorului Veronica Negru la examinarea cererii de recurs asupra încheieri instanței de fond din 28 septembrie 2021, prin care a fost respinsă cererea de suspendare a executării actului administrativ, în același dosar și apoi la examinarea pe fond a cererii de apel, ar reprezenta o încălcare gravă a principiului imparțialității și a dreptului la un proces echitabil, nu se încadrează în temeiul art. 245¹ alin.(1) lit. f) din Codul administrativ, respectiv nu poate fi reținută pentru declararea admisibilă a recursului, întrucât judecătorul Veronica Negru participând anterior la examinarea cererii de recurs asupra încheieri instanței de fond din 28 septembrie 2021, a soluționat un aspect de procedură, și anume respingerea cererii de suspendare a executării actului administrativ, ceea ce nu este considerată o încălcare a principiului imparțialității, deoarece decizia procedurală este distinctă de analiza fondului. Prin urmare, acțiunile anterioare ale judecătorului Veronica Negru în prezenta cauză nu cad sub incidența art.50 din Codul administrativ și nu se impunea abținerea sa.

79. Iar, la argumentul recurențelor că la momentul emiterii deciziei nr.7/14-6 din 27 iulie 2021 a Consiliului mun. Chișinău de adjudecare a terenului la licitație, Consiliul mun. Chișinău nu era proprietar al terenului în litigiu, instanța de recurs notează că Administrația Publică Locală este proprietar al terenului în baza legii, dar nu ca rezultat al înregistrării acestui drept.

80. În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Vasile Moșnoi și Silvia Moșnoi, reprezentați de avocatul Olga Burea.

81. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și art. 246 alin.(2) lit.h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Vasile Moșnoi și Silvia Moșnoi, reprezentați de avocatul Olga Burea.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă